

Ανασκόπηση της απόφασης του ΔΕΕ στην υπόθεση Coty

Οι προμηθευτές προϊόντων πολυτελείας
δύνανται να απαγορεύσουν τις πωλήσεις
από εξουσιοδοτημένους μεταπωλητές
μέσω διαδικτυακών πλατφόρμων τρίτων

*Τα παρόν έγγραφο δημοσιεύεται για σκοπούς γενικής πληροφόρησης.
Δεν προσφέρεται και δεν αποτελεί επαγγελματική και/ή νομική
συμβουλή ή/και γνωμοδότηση για οποιοδήποτε θέμα.*

Η Trojan Economics παρέχει εξειδικευμένες συμβουλευτικές υπηρεσίες σε σχέση με τα οικονομικά του δικαίου του ανταγωνισμού, τις κρατικές ενισχύσεις και τη ρύθμιση αγορών.

1. Εισαγωγή

Με την απόφαση του στην υπόθεση Coty¹ το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής «ΔΕΕ») επιχείρησε να διαφωτίσει σε σχέση με τους περιορισμούς που δύνανται να θέσουν οι προμηθεύτριες επιχειρήσεις πολυτελών προϊόντων σε μεταπωλητές τους που συμμετέχουν σε συστήματα επιλεκτικής διανομής όσον αφορά τις πωλήσεις μέσω διαδικτύου.

Ένα σύστημα επιλεκτικής διανομής, αφορά συνήθως προϊόντα πολυτελείας ή υψηλής τεχνολογίας και αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, στην εξασφάλιση της γνησιότητας, της εξυπηρέτησης, της εγγύησης, της συντήρησης, της σωστής διαφήμισης και της εμπειρίας των πωλητών. Σε ένα τέτοιο σύστημα υπάρχει υποχρέωση των διανομέων να μην πωλούν τα προϊόντα σε μη εξουσιοδοτημένους μεταπωλητές. Μέσω της επιλεκτικής διανομής, και της στεγανότητας που τη χαρακτηρίζει, προωθείται η εξυπηρέτηση των καταναλωτών, ενώ με την ενίσχυση και προστασία των συστημάτων αυτών προστατεύεται η φήμη του προϊόντος και ενισχύεται ο ανταγωνισμός μεταξύ ομοειδών προϊόντων. Η επιλογή των διανομέων και η είσοδος στο δίκτυο επιβάλλεται να γίνονται με ομοιόμορφα αντικειμενικά κριτήρια ποιοτικής και όχι ποσοτικής φύσεως.

Σε αυτό το πλαίσιο, οι πωλήσεις στο διαδίκτυο μέσω τρίτων διαδικτυακών πλατφόρμων (π.χ. Amazon, eBay) αποτελούν «αγκάθι» για τις επιχειρήσεις που παράγουν ή/και προμηθεύονται επώνυμα προϊόντα στην προσπάθειά τους να διανέμουν τα προϊόντα τους, διατηρώντας τον πολυτελή τους χαρακτήρα, χωρίς όμως να προσβάλουν τον ανόθευτο και αποτελεσματικό ανταγωνισμό.

Βασιζόμενο στην υπάρχουσα νομολογία σχετικά με τη συμβατότητα των συστημάτων επιλεκτικής διανομής με το Δίκαιο του Ανταγωνισμού, το ΔΕΕ διευκρίνισε με την απόφαση του στην υπόθεση Coty ότι οι προμηθευτές προϊόντων πολυτελείας δύνανται να απαγορεύουν στους εξουσιοδοτημένους διανομείς τους την πώληση των προϊόντων τους σε μια τρίτη διαδικτυακή πλατφόρμα. Το σκεπτικό του ΔΕΕ θεμελιώθηκε στο ότι ο εν λόγω περιορισμός αποσκοπεί στη διαφύλαξη της εικόνας πολυτελείας των εν λόγω προϊόντων. Συνεπώς, εφόσον ο εν λόγω περιορισμός προβλέπεται κατά τρόπο ενιαίο, εφαρμόζεται αδιακρίτως και τελεί σε αναλογία προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, θεωρείται ότι είναι συμβατός με τον υγιή και ανόθευτο ανταγωνισμό.

¹ Υπόθεση C-230/16, Coty Germany GmbH κατά Parfümerie Akzente GmbH Αίτηση του Oberlandesgericht Frankfurt am Main για την έκδοση προδικαστικής απόφασης. Η απόφαση είναι διαθέσιμη στην ηλεκτρονική διεύθυνση: <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=9ea7d2dc30dd5c7f622efa894eafadada6f60cbc8c41.e34KaxiLc3qMb40Rch0SaxyOahf0?text=&docid=197487&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=897199>.

2. Ιστορικό της υπόθεσης

Αφετηρία της υπόθεσης αυτής ήταν η διαφωνία που προέκυψε μεταξύ της Coty Germany, προμηθεύτριας εταιρείας πολυτελών καλλυντικών στην Γερμανία, και της Parfümerie Akzente, εξουσιοδοτημένο διανομέα των προϊόντων της πρώτης. Η διαφωνία των δύο μερών οφειλόταν στην αλλαγή από την Coty των όρων της σύμβασης επιλεκτικής διανομής αναφορικά με τις διαδικτυακές πωλήσεις των προϊόντων της από διανομείς/μεταπωλητές της ώστε να «απαγορεύεται στον εξουσιοδοτημένο διανομέα να χρησιμοποιεί άλλη επωνυμία ή να χρησιμοποιεί μη εξουσιοδοτημένη τρίτη επιχείρηση» για τη διανομή των σχετικών προϊόντων.

Θα πρέπει να παρατηρηθεί ότι η εν λόγω αναθεώρηση των όρων από την Coty πραγματοποιήθηκε χρονικά λίγο μετά τη δημοσίευση των Κατευθυντήριων Γραμμών για τους Κάθετους Περιορισμούς από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή τον Μάιο του 2010.² Επομένως, δύναται να υποστηριχθεί ότι η αλλαγή αυτή βασίστηκε στην παράγραφο 54 του εν λόγω εγγράφου η οποία εν συντομία αναφέρει ότι μια προμηθεύτρια επιχείρηση μπορεί να απαιτήσει ποιοτικές προδιαγραφές αναφορικά με τη χρήση διαδικτυακού τόπου με σκοπό τη μεταπώληση των προϊόντων της.

Η Parfümerie Akzente διαφώνησε με την τροποποίηση των όρων και αρνήθηκε να υπογράψει την τροποποιητική συμφωνία αλλά και να εφαρμόσει τους νέους όρους που είχε καθορίσει η Coty σε σχέση με τις διαδικτυακές πωλήσεις των προϊόντων της από επιχειρήσεις που συμμετείχαν στο σύστημα επιλεκτικής διανομής της. Συνακόλουθα, η Coty άρχισε δικαστική διαδικασία εναντίον της Parfümerie Akzente στο γερμανικό δικαστήριο προσπαθώντας να την αποτρέψει να πωλήσει τα προϊόντα της μέσω της πλατφόρμας «amazon.de».

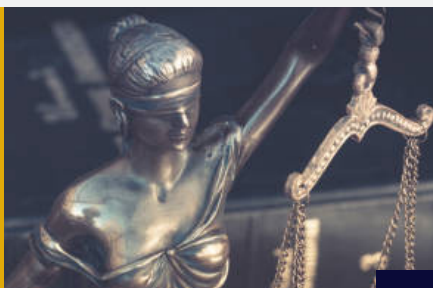
Το πρωτόδικο δικαστήριο απέρριψε την αγωγή βασιζόμενο στην προγενέστερη απόφαση του ΔΕΕ στην υπόθεση Pierre Fabre³. Υποστήριξε σχετικά, ότι η υπό κρίση συμβατική ρήτρα παραβιάζει το Άρθρο 101(1) ΣΛΕΕ, συνιστώντας μάλιστα και περιορισμό ιδιαίτερης σοβαρότητας υπό την έννοια του Άρθρου 4(γ) του Κανονισμού (ΕΚ) 330/2010. Επιπλέον, το πρωτόδικο δικαστήριο έκρινε ότι δεν υπάρχει δυνατότητα χορήγησης ατομικής εξαίρεσης βάσει του Άρθρου 101(3) ΣΛΕΕ.

² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 330/2010 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 101 παράγραφος 3 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ορισμένες κατηγορίες κάθετων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών.

³ Υπόθεση C-439/09, Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS κατά Président de l'Autorité de la concurrence και Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi. Η απόφαση είναι διαθέσιμη στην ηλεκτρονική διεύθυνση: <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=111223&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=899693>.

Κατ' έφεση το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ανέστειλε τη διαδικασία και απέστειλε, δυνάμει του Άρθρου 267 ΣΛΕΕ, τα ακόλουθα τέσσερα προδικαστικά ερωτήματα στο ΔΕΕ:

- (1) Μπορεί ένα σύστημα επιλεκτικής διανομής, το οποίο έχει ως αντικείμενο τη διανομή πολυτελών προϊόντων και προϊόντων γοήτρου και το οποίο αποσκοπεί πρωτίστως στη διαφύλαξη της “εικόνας πολυτέλειας” των σχετικών προϊόντων, να συνιστά στοιχείο ανταγωνισμού που συνάδει με το Άρθρο 101(1) ΣΛΕΕ;
- (2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, μπορεί να συνιστά στοιχείο ανταγωνισμού που συνάδει με το Άρθρο 101(1) ΣΛΕΕ μια γενική απαγόρευση προς τα μέλη ενός συστήματος επιλεκτικής διανομής που δραστηριοποιούνται σε επίπεδο λιανικής πωλήσεως να χρησιμοποιούν, κατά τρόπο που να φαίνεται προς τα έξω, τρίτες επιχειρήσεις για την πραγματοποίηση πωλήσεων μέσω διαδικτύου, χωρίς να έχει σημασία το κατά πόσον στη συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει απόκλιση από τις θεμιτές απαιτήσεις του παραγωγού/προμηθευτή ως προς την ποιότητα;
- (3) Έχει το άρθρο 4(β) του Κανονισμού (ΕΚ) 330/2010 την έννοια ότι η απαγόρευση προς τα μέλη ενός συστήματος επιλεκτικής διανομής που δραστηριοποιούνται σε επίπεδο λιανικής πωλήσεως να χρησιμοποιούν, κατά τρόπο που να φαίνεται προς τα έξω, τρίτες επιχειρήσεις για την πραγματοποίηση πωλήσεων μέσω διαδικτύου συνιστά εξ αντικειμένου περιορισμό όσον αφορά τον κύκλο των πελατών του εμπόρου λιανικής;
- (4) Έχει το άρθρο 4(γ) του Κανονισμού (ΕΚ) 330/2010 την έννοια ότι η απαγόρευση προς τα μέλη ενός συστήματος επιλεκτικής διανομής, που δραστηριοποιούνται σε επίπεδο λιανικής πωλήσεως, να χρησιμοποιούν κατά τρόπο που να φαίνεται προς τα έξω, τρίτες επιχειρήσεις για την πραγματοποίηση πωλήσεων μέσω διαδικτύου, αποτελεί εξ αντικειμένου περιορισμό των παθητικών πωλήσεων προς τους τελικούς χρήστες;

3. Προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα Nils Wahl

Ο Γ.Ε. Wahl προσέγγισε το θέμα σημειώνοντας αρχικά ότι ένα σύστημα επιλεκτικής διανομής πολυτελών προϊόντων το οποίο αποσκοπεί στη διαφύλαξη της πολυτελούς εικόνας των εν λόγω προϊόντων, εκπίπτει του πεδίου εφαρμογής του Άρθρου 101(1) ΣΛΕΕ, νοουμένου ότι ικανοποιούνται τα ακόλουθα τρία κριτήρια που τέθηκαν από το ΔΕΕ στην υπόθεση Metro⁴:

- i. Τα εμπορευόμενα προϊόντα απαιτούν ένα σύστημα επιλεκτικής διανομής, ώστε να διασφαλιστεί η ποιότητά τους και η ορθή χρήση τους, λόγω της υψηλής τους ποιότητας ή της τεχνολογικής τους φύσης (αναγκαιότητα).
- ii. Οι διανομείς επιλέγονται στη βάση αντικειμενικών κριτηρίων, ποιοτικής και όχι ποσοτικής φύσεως, τα οποία θα εφαρμόζονται ομοιόμορφα και αδιακρίτως έναντι όλων (μη διάκριση).
- iii. Οι περιορισμοί που καθορίζονται από τους προμηθευτές τελούν σε αναλογία προς τον επιδιωκόμενο σκοπό (αναλογικότητα).

⁴ Υπόθεση 26/76, Metro SB-Großmärkte GmbH & Co. KG v. Commission of the European Communities. Η απόφαση είναι διαθέσιμη στην ηλεκτρονική διεύθυνση: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:6:1976CJ0026&from=EN>.

Επιπλέον, ο Γ.Ε. Wahl ανέδειξε τη σημασία που μπορεί να έχει ο μη τιμολογιακός ανταγωνισμός, ειδικότερα για προϊόντα όπου η εικόνα και το κύρος της εμπορικής επωνυμίας συνιστούν κρίσιμους παράγοντες άσκησης ανταγωνισμού και προσέλκυσης πελατείας. Εν συνεχεία, σημείωσε ότι η απαγόρευση πώλησης μέσω τρίτων διαδικτυακών πλατφόρμων (π.χ. Amazon) δύναται να θεωρηθεί νόμιμη και αναλογική, εφόσον ενισχύει τον ανταγωνισμό μέσω άλλων κρίσιμων παραμέτρων της ανταγωνιστικής διαδικασίας εκτός από τις τιμές, και αποτρέπει φαινόμενα παρασιτισμού (free-riding) από μη εξουσιοδοτημένους διανομείς.

4. Η απόφαση του ΔΕΕ

Το ΔΕΕ υιοθέτησε τη γνώμη του Γ.Ε. Wahl. Θεώρησε μάλιστα σκόπιμο να διευκρινίσει ότι στην προγενέστερη απόφασή του στην υπόθεση Pierre Fabre⁵, δεν είχε την πρόθεση να απαγορεύσει per se τη χρήση συστημάτων επιλεκτικής διανομής για πολυτελή προϊόντα.

Πιο συγκεκριμένα, σε σχέση με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, το ΔΕΕ σημείωσε ότι ένα σύστημα επιλεκτικής διανομής προϊόντων πολυτελείας, το οποίο αποσκοπεί στη διαφύλαξη της εικόνας τέτοιων προϊόντων, είναι συμβατό με το Άρθρο 101(1) ΣΛΕΕ, εφόσον η επιλογή των μεταπωλητών γίνεται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων ποιοτικού χαρακτήρα, που καθορίζονται ομοιόμορφα και εφαρμόζονται χωρίς διακρίσεις έναντι όλων των δυνητικών μεταπωλητών. Όπως έκρινε το ΔΕΕ, τα μέτρα αυτά είναι πρόσφορα και δεν υπερβαίνουν καταρχήν τα μέτρα που είναι αναγκαία για τη διαφύλαξη της εικόνας πολυτελείας των σχετικών προϊόντων.

⁵ Supra, υποσημείωση 3.

Σε σχέση με το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, το ΔΕΕ έκρινε ότι η επίδικη συμβατική ρήτρα, η οποία απαγορεύει στους εξουσιοδοτημένους διανομείς την χρήση κατά τρόπο που να φαίνεται προς τα έξω τρίτων πλατφόρμων για τη διαδικτυακή πώληση των σχετικών προϊόντων, είναι συμβατή με το Άρθρο 101(1) ΣΛΕΕ, εφόσον i) η ρήτρα αυτή αποσκοπεί στη διαφύλαξη της εικόνας πολυτέλειας των εν λόγω προϊόντων, ii) προβλέπεται και εφαρμόζεται κατά τρόπο ενιαίο και χωρίς διακρίσεις και iii) τελεί σε αναλογία προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

Όπως σημείωσε σχετικά το ΔΕΕ, λόγω της ανυπαρξίας συμβατικής σχέσης ανάμεσα στον προμηθευτή και στην τρίτη διαδικτυακή πλατφόρμα, δε θα υπήρχε τρόπος με τον οποίο ο πρώτος να μπορεί να ελέγχει τη δεύτερη και να της επιβάλλει την πώληση των σχετικών προϊόντων τηρώντας τους όρους της συμβάσεως επιλεκτικής διανομής.

Το τρίτο και τέταρτο προδικαστικό ερώτημα εξετάστηκαν συνδυαστικά από το ΔΕΕ. Συγκεκριμένα, το ΔΕΕ έκρινε ότι η επίδικη ρήτρα της σύμβασης επιλεκτικής διανομής δεν περιορίζει τον κύκλο των πελατών (Άρθρο 4(β) Κανονισμού (ΕΚ) 330/2010) αλλά ούτε τις παθητικές πωλήσεις σε τελικούς χρήστες (Άρθρο 4(γ) Κανονισμού (ΕΚ) 330/2010).

5. Πρακτικές συνέπειες της απόφασης

Η απόφαση του ΔΕΕ στην υπόθεση Coty ουσιαστικά ξεκαθάρισε το νομικό καθεστώς της απαγόρευσης πώλησης μέσω διαδικτύου υπό το φως του Κανονισμού (ΕΚ) 330/2010. Πιο συγκεκριμένα, καθίσταται πλέον ξεκάθαρο ότι η γενική απαγόρευση πώλησης μέσω διαδικτύου είναι αντίθετη με το Άρθρο 101(1) ΣΛΕΕ. Εντούτοις, επιτρέπεται η χρήση προσεγμένων συστημάτων επιλεκτικής διανομής πολυτελών προϊόντων για τα οποία καθίσταται αναγκαία η ύπαρξη ορισμένων περιορισμών αναφορικά με τις διαδικτυακές πωλήσεις, ώστε να διαφυλαχθεί η πολυτελής εικόνα αλλά και η αίγλη των προϊόντων αυτών. Σε αυτές τις περιπτώσεις θα πρέπει να ικανοποιούνται τα τρία κριτήρια που καθόρισε το ΔΕΕ στην υπόθεση Metro (ήτοι, αναγκαιότητα, μη διάκριση και αναλογικότητα).

Από την άλλη, οι εξουσιοδοτημένοι διανομείς έχουν τη δυνατότητα να διαφημίζουν τα σχετικά προϊόντα σε τρίτες πλατφόρμες και να χρησιμοποιούν διαδικτυακές μηχανές αναζήτησης ή/και συγκρίσεις τιμών, ώστε οι δυνητικοί καταναλωτές να αποκτούν ευκολότερα πρόσβαση στις προσφορές των εξουσιοδοτημένων διανομέων στο διαδίκτυο.

Τέλος, το ΔΕΕ έχοντας υπόψη τη σύγχυση στη χρήση του όρου «*περιορισμός ιδιαίτερης σοβαρότητας*» που αναφέρεται στο Άρθρο 4 του Κανονισμού (ΕΚ) 330/2010 και του όρου «*ως αντικείμενο [...] τον περιορισμό του ανταγωνισμού*» που αναφέρεται στο Άρθρο 101(1) ΣΛΕΕ, παρότι δεν κάνει ρητή αναφορά στο ζήτημα αυτό, εμμέσως διαχωρίζει τους δύο όρους αφού τους εξετάζει χωριστά.

Η έννοια του όρου «*ως αντικείμενο [...] τον περιορισμό του ανταγωνισμού*» έχει να κάνει με την διαπίστωση εκ πρώτης όψεως παραβίασης του ανταγωνισμού. Συγκεκριμένα, αναφέρεται στις περιπτώσεις συμπράξεων (συμφωνιών ή άλλων συνεργασιακών διευθετήσεων μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων) οι οποίες εκ της φύσεως τους προκαλούν σε επαρκή βαθμό βλάβη στον ανταγωνισμό, και επομένως δεν είναι απαραίτητη η εξέταση των πραγματικών επιπτώσεών τους σε αυτόν.⁶ Παρόλα αυτά συμπράξεις που εκ πρώτης όψεως έχουν ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού δύναται να θεωρηθούν συμβατές με το Άρθρο 101(1) ΣΛΕΕ ή να τύχουν εξαιρέσης από τον απαγορευτικό κανόνα βάσει του Άρθρου 101(3) ΣΛΕΕ.

⁶ Υπόθεση C-209/07, Competition Authority v. Beef Industry Development and Barry Brothers.

Η απόφαση είναι διαθέσιμη στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=9ea7d2dc30dd32b10a64c07a4ae3a44acc1d06984e1f.e34KaxiLc3qMb40Rch0SaxyOahf0?text=&docid=68784&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=961922>.

Από την άλλη, ο Κανονισμός (ΕΚ) 330/2010 εφαρμόζει την παράγραφο 3 και όχι την παράγραφο 1 του Άρθρου 101 ΣΛΕΕ, δηλαδή την εξαίρεση και όχι τον κανόνα. Το Άρθρο 4 του εν λόγω Κανονισμού περιλαμβάνει μια λίστα «περιορισμών ιδιαίτερης σοβαρότητας» που δεν μπορούν να τύχουν απαλλαγής βάσει του Κανονισμού (ΕΚ) 330/2010, δημιουργώντας τεκμήριο παραβίασης του Άρθρου 101(1) ΣΛΕΕ, καθώς επίσης και τεκμήριο ότι η συμφωνία έχει ελάχιστες πιθανότητες να πληροί τις προϋποθέσεις του Άρθρου 101(3) ΣΛΕΕ. Ωστόσο, οι επιχειρήσεις έχουν τη δυνατότητα να επιχειρηματολογήσουν, προβάλλοντας κατάλληλα τεκμήρια για το σκοπό αυτό, ότι με την εισαγωγή του περιορισμού ιδιαίτερης σοβαρότητας δημιουργείται βελτίωση της αποτελεσματικότητας στη λειτουργία του ανταγωνισμού, βάσει του Άρθρου 101(3) ΣΛΕΕ.

Επισημαίνεται, ωστόσο, ότι σύμφωνα με τον Γενικό Εισαγγελέα Wahl, παρά την ανεξαρτησία των δύο αυτών όρων, υφίστανται και εννοιολογικές αλληλοεπικαλύψεις.⁷

⁷ Προτάσεις Γενικού Εισαγγελέα N. Wahls, Υπόθεση C-230/16, Coty Germany GmbH v Parfümerie Akzente GmbH.
Οι προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα είναι διαθέσιμες στην ηλεκτρονική διεύθυνση:
<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=193231&doclang=EN>.

6. Καταληκτικά σχόλια

Η απόφαση του ΔΕΕ στην υπόθεση Coty δεν ξεκαθαρίζει τον ορισμό της έννοιας του «πολυτελούς προϊόντος» πράγμα το οποίο ουσιαστικά αφήνεται στην κρίση των εθνικών δικαστηρίων. Σημειώνεται πάντως ότι στην προγενέστερη απόφαση του ΔΕΕ στην υπόθεση Consten and Grundig⁸ θεωρήθηκε σημαντική η φήμη της εμπορικής επωνυμίας / φήμης (brand reputation).

Επίσης, το ΔΕΕ αφήνει ανοιχτό το ζήτημα για την ενδεχόμενη εφαρμογή των αρχών που καθιερώνει και σε άλλες κατηγορίες προϊόντων τα οποία διανέμονται μέσω συστημάτων επιλεκτικής διανομής, χωρίς όμως να αναφέρει κάτι ρητά και συγκεκριμένα. Ενόψει και της ραγδαίας ανάπτυξης του ηλεκτρονικού εμπορίου, καθώς και της στόχευσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αναφορικά με την κατάργηση των κανονιστικών φραγμών και την στρατηγική εγκαθίδρυσης μιας ενιαίας ψηφιακής αγοράς στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν θα πρέπει να αποκλειστεί το ενδεχόμενο στο μέλλον το ΔΕΕ να κληθεί να αποκρυσταλλώσει περαιτέρω τα ζητήματα αυτά, παρέχοντας πρόσθετη καθοδήγηση στα δικαστήρια και τις Εθνικές Αρχές Ανταγωνισμού των Κρατών Μελών.

⁸ Υπόθεση C-56/64, Établissements Consten S.à.R.L. and Grundig-Verkaufs-GmbH v Commission of the European Economic Community. Η απόφαση είναι διαθέσιμη στην ηλεκτρονική διεύθυνση: <http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?text=&docid=87321&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=904523>.

Φαίδρα Εξαδάκτυλου

Η Φαίδρα Εξαδάκτυλου είναι τριτοετής φοιτήτρια στο Τμήμα Νομικής του Πανεπιστημίου Κύπρου. Κάνει πρακτική άσκηση στην εταιρεία Trojan Economics.

Επικοινωνία

Διεύθυνση

Κλήμεντος 14, 2328 Λακατάμια,
Λευκωσία, Κύπρος

Ταχυδρομική Θυρίδα

12906, 2254 Λευκωσία, Κύπρος

Τηλέφωνο

(+357) 22560175

Φαξ

(+357) 22560065

Email

info@trojaneconomics.com